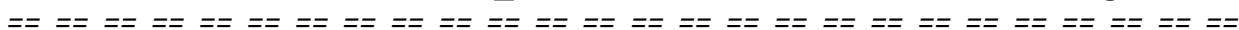

*Маріан ТОКАР,
директор Інституту
державотворення і публічного управління
Карпатського університету
імені Августина Волошина*

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ як соціоцентристська інституція

Громадянське суспільство не є звичайним набором демократичних механізмів, інституцій і структур, а насамперед – вільним і публічним середовищем, у якому громадяни відчують себе не просто важливою, а центральною його ланкою, ініціаторами й реалізаторами соціальних, суспільних інтересів, учасниками життєво необхідних суспільно-державних процесів. Поділюся своїми думками з приводу соціоцентристського призначення громадських організацій (ГО) крізь призму інституціонального розуміння цього поняття.

Інституціональний дискурс

Загалом, аби розібратися в інституціональному позиціюванні громадських організацій у демократичному середовищі, варто знайти відповідь на низку теоретико-методологічних питань, серед яких стрижневою є сутнісне розмежування термінологічних похідних понять “інститут” та “інституція”. Відсутність однозначних відповідей у науковому середовищі на низку актуальних питань теоретичного і практичного значення ускладнює ефект розуміння сутності й функціональності певних явищ і процесів, а тому змушує до подальшого пошуку оптималь-

них варіантів їх визначення. Для змістовної міждисциплінарної варіативності це є принципова дилема, оскільки вимагає обережного підходу не стільки до ідеї про спотворення термінів, скільки до чітко аргументованого й змістовно наповненого категоріального визначення, яке повинне мати прикладний характер.

Сучасний розвиток демократії в Україні, її стратегічний поворот у напрямку децентралізації загальнодержавної системи управління, вимагають від суб’єктів державно-суспільних відносин чіткого оперування набором категорій, що виступають інструментами розв’язання значних питань управлінської діяльності громадських організацій та загалом перспектив

